

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 225.712 van 5 december 2013

in de zaak A. 204.099/VII-38.471.

In zake : de VZW UITBATING VAN DE ZUSTERS
 FRANCISCANESSEN VAN SLEIDINGE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Paul Aerts
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Coupure 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de VLAAMSE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door
 de Vlaamse regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tom De Sutter
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Koning Albertlaan 128
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 maart 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de administrateur-generaal van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid van 18 januari 2012, houdende de intrekking van de voorafgaande vergunning en de weigering van de erkenning van een centrum voor kortverblijf in het kader van de regularisatie.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 november 2013.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Inneke Bockstaele, die loco advocaat Paul Aerts verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jeroen De Mets, die loco advocaat Tom De Sutter verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij baat een woonzorgcentrum, genaamd "Ave Maria", in Sleidinge uit.

3.2. In 2005 verkrijgt zij een vergunning voor het uitbaten van vier woongelegenheden kortverblijf.

3.3. Zij dient op 29 oktober 2010 een aanvraag tot erkenning in, die haar bij beslissing van 17 december 2011 wordt verleend. Bij deze aanvraag voegt de verzoekende partij een aantal plannen van de instelling. Op het plan met als titel "verdieping geplande toestand" staat bij de kamers 154, 156, 158 en 160 "kortverblijf" vermeld.

3.4. Op 31 december 2010 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van de voorafgaande vergunning en erkenning als centrum voor kortverblijf in het kader van de regularisatie van vier woongelegenheden.

3.5. De aanvraag gebeurt met toepassing van de "omzendbrief Kortverblijf" van 22 november 2010. Daarin wordt uitgelegd hoe niet-erkende wooneenheden die tussen 31 juli 2008 en 31 december 2008 wel gebruikt zijn voor kortverblijf, toch nog erkend kunnen worden met ingang van 1 januari 2011. Daartoe moet de instelling gelijktijdig een aanvraag tot regularisatie en een aanvraag tot voorlopige vergunning en erkenning indienen. Uit de aanvraag valt op zich niet af te leiden voor welke kamers een regularisatie werd aangevraagd. In de begeleidende brief wordt vermeld dat het gaat om vier niet-erkende woongelegenheden kortverblijf die reeds in gebruik zijn sedert 2001.

3.6. De gevraagde vergunning wordt verleend op 25 februari 2011.

3.7. Na een inspectiebezoek en wederwoord van de verzoekende partij deelt het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, afdeling Residentiële en Gespecialiseerde Zorg aan de verzoekende partij het volgende mee :

"Betreft: - voornemen tot intrekking voorafgaande vergunning in het kader van de regularisatie van niet-erkend kortverblijf
- voornemen tot weigering erkenning in het kader van de regularisatie van niet-erkend kortverblijf

Geachte,

U heeft een aanvraagdossier ingestuurd, met als postdatum 31 december 2010, tot het verkrijgen van de voorafgaande vergunning en de erkenning voor de regularisatie van het niet-erkend kortverblijf gelegen bij het woonzorgcentrum Ave Maria, Hooiwege 1 in 9940 Evergem met vier

woongelegenheden.

Bij besluit van de administrateur-generaal van 25 februari 2011 werd de voorafgaande vergunning verleend voor de realisatie van een centrum voor kortverblijf met vier woongelegenheden gelegen bij het woonzorgcentrum Ave Maria, Hooiwege 1 in 9940 Evergem in het kader van de regularisatie kortverblijf.

De aanvraag tot erkenning voor de regularisatie van het niet-erkend kortverblijf werd op 29 juli 2011 vervolledigd met het brandweerattest van 8 juli 2011 en de verklaring van de burgemeester van 8 juli 2011.

Tijdens het inspectiebezoek van 25 februari 2011 is er vastgesteld dat er nooit kamers voor kortverblijf werden gebruikt. De potentiële kamers voor kortverblijf (157, 159, 161 en 164) worden gebruikt voor permanent verblijf waardoor er een overcapaciteit is ten opzichte van de erkende capaciteit van het woonzorgcentrum.

In de reactienota van 24 maart 2011 deelt de heer Marc Van Roo, algemeen directeur, mee dat de kamers 154, 156, 158 en 160 in aanmerking zullen genomen worden voor de regularisatie van het niet-erkend kortverblijf. Bijgevolg is het onduidelijk welke kamers zullen gebruikt worden voor de regularisatie van het niet-erkend kortverblijf.

De rondzendbrief WVG/KORTVERBLIJF/10/01 van 22 november 2010 had tot doel om de woongelegenheden die aan de erkenningsvoorwaarden voor kortverblijf voldoen en die al jaren als woongelegenheid niet-erkend kortverblijf geëxploiteerd worden en een reële behoefte invullen, om te zetten in erkend kortverblijf.

Op basis van de tekortkomingen die vastgesteld werden tijdens het inspectiebezoek van 25 februari 2011 blijkt dat de vier woongelegenheden in de periode van 1 juli 2008 tot en met 25 februari 2011 nooit als kortverblijf gebruikt werden.

In toepassing van voornoemde rondzendbrief geef ik u hierbij mijn voornemen te kennen om de verleende voorafgaande vergunning van 25 februari 2011 in te trekken en de erkenning voor de regularisatie van het niet-erkend kortverblijf gelegen bij het woonzorgcentrum Ave Maria, Hooiwege 1 in 9940 Evergem met vier woongelegenheden te weigeren.

(...)"

3.8. De verzoekende partij vraagt hierop om dit voornemen te heroverwegen.

3.9. De bezwaarcommissie verleent op 9 december 2011 het volgende advies :

"Advies nr. 2011/361

Inzake: Bezwaarschrift van vzw Zusters Franciscanessen tegen het voornemen van Zorg en Gezondheid tot intrekking van de voorafgaande

vergunning en weigering van de erkenning in het kader van de regularisatie van het niet erkend kortverblijf gelegen bij het woonzorgcentrum Ave Maria in Evergen.

Partijen

De verzoekende partij wordt vertegenwoordigd door:

Marc De Roo, algemeen directeur

Het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid wordt vertegenwoordigd door:

Karolien Rottiers

Peter Depauw

Stand van zaken

Met een brief van 19 september 2011 stelde het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, vzw Zusters Franciscanessen in kennis van het voornemen.

Vzw Zusters Franciscanessen diende per brief van 18 oktober 2011 een bezwaarschrift in.

De commissie heeft dit bezwaarschrift op 4 november 2011 ontvangen en besproken tijdens haar zitting van 9 december 2011.

De verzoekende partij en het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid werden gehoord op vraag van de commissie.

De commissie verwijst voor een volledig overzicht van de stand van zaken en voor de door de partijen ontwikkelde argumentatie op de eerste plaats naar de stukken in het dossier. Hieronder worden enkel de aanvullende of toelichtende elementen die ter zitting ter sprake kwamen, aangegeven.

Bespreking ter zitting

De vertegenwoordiger van vzw Zusters Franciscanessen

Verzoekende partij stelt dat men al jarenlang woongelegenheden kortverblijf aanbiedt en dat dit beantwoordt aan een reële behoefte. Om dit aan te tonen verwijst verzoekende partij naar verschillende overeenkomsten die doorheen de jaren werden afgesloten voor de woongelegenheden kortverblijf (deze overeenkomsten maken deel uit van het dossier, dat werd bezorgd aan en doorgenomen door de leden van de commissie).

Verzoekende partij verwijst ook naar verschillende inspectieverslagen (verslag van 4 juli 2002, verslag van 16 september 2005 en verslag van 26 juni 2008), waarin wordt melding gemaakt van woongelegenheden die als niet-erkend kortverblijf worden geëxploiteerd. Deze woongelegenheden, die dus al jarenlang als kortverblijf worden gebruikt, komen, op basis van de rondzendbrief, in aanmerking voor regularisatie, ook al is er daarnaast nog een lopende aanvraag tot erkenning van nieuwe woongelegenheden kortverblijf (deze werd ingediend op 29 oktober 2010 in het kader van de voorafgaande vergunning, dd. 4 november 2005, voor een centrum voor kortverblijf met 4 woongelegenheden),

Verzoekende partij meent dat de aanvraag tot erkenning als centrum voor kortverblijf in het kader van regularisatie en de 'gewone' aanvraag tot erkenning in het kader van de verleende voorafgaande vergunning, volledig los van elkaar moeten worden beoordeeld en elkaar niet mogen beïnvloeden.

De vertegenwoordigers van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid

De administratie stelt dat het voornemen gebaseerd werd op het inspectieverslag van 7 maart 2011, waar wordt vermeld dat tijdens het

inspectiebezoek van 25 februari 2011 werd vastgesteld dat de kamers waarvoor regularisatie werd aangevraagd (157, 159, 161 en 164) nooit als kamers kortverblijf werden gebruikt. De potentiële kamers voor kortverblijf worden gebruikt voor permanent verblijf. Er is dus geen niet-erkend kortverblijf dat voor regularisatie in aanmerking komt.

De commissie vraagt de administratie of er reactie is gekomen op dit verslag? De administratie antwoordt dat er in de reactie werd gesteld dat de eerder vermelde kamers pas beschikbaar waren voor kortverblijf na de afwerking van de verbouwwerken eind 2010 en dat deze dus nog niet voor kortverblijf konden worden aangewend. Vandaar dat de administratie ervan uitgaat dat er geen niet-erkend kortverblijf was.

Verzoekende partij stelt dat er in het inspectieverslag en in de daaropvolgende correspondentie is gegoocheld met de kamernummers. Verzoekende partij meent dat men voldoende duidelijk heeft gemaakt welke kamers bedoeld zijn voor de aanvraag tot erkenning in het kader van de regularisatie en welke voor de reguliere aanvraag tot erkenning. Kamers 154, 156, 158 en 160 werden al lang uitgebaat als niet-erkend kortverblijf en kamers 157, 159, 162 en 164 zijn pas later ter beschikking gekomen en daarvoor is de reguliere aanvraag tot erkenning bedoeld.

De administratie stelt dat in het eerder vermelde inspectieverslag wordt gesteld dat voor de bewoner van kamer 156 er een overeenkomst voor onbepaalde duur was opgemaakt. Dit is dus zeker ook geen kamer niet-erkend kortverblijf.

Verzoekende partij antwoordt dat de vermelde bewoner een persoon is die enkele dagen verbleef in een kamer voor kortverblijf omdat de gewone kamer (voor permanent verblijf) geschilderd werd.

De commissie vraagt waarom er voor deze persoon dan een overeenkomst voor onbepaalde duur werd opgemaakt. De verzoekende partij antwoordt dat aangezien de bewoner enkel op deze kamer voor kortverblijf zat in afwachting van de afloop van de werken die werden uitgevoerd aan haar kamer in het rusthuis, zij al een overeenkomst kreeg van onbepaalde duur. Daarna werd de overeenkomst aangepast.

De administratie stelt tenslotte dat het verslag duidelijk was, de 4 woongelegenheden waarvoor regularisatie werd aangevraagd komen daarvoor niet in aanmerking.

Advies

Nadat de commissieleden kennis hebben genomen van het administratief dossier en nadat zij beide partijen hebben gehoord, adviseert de commissie dit bezwaarschrift negatief.

Verzoekende partij diende op 29 oktober 2010 een aanvraag in voor erkenning van een centrum voor kortverblijf met 4 woongelegenheden, waarvoor men al beschikte over een voorafgaande vergunning d.d. 4 november 2005. Deze aanvraag omvatte, ook volgens verzoekende partij, oorspronkelijk de kamers 154, 156, 158 en 160.

Verzoekende partij diende met een schrijven van 28 december 2010 een aanvraag in tot voorafgaande vergunning in het kader van de regularisatie van het niet erkend kortverblijf met 4 woongelegenheden en een aanvraag tot erkenning in het kader van de regularisatie van het niet erkend kortverblijf met

4 woongelegenheden.

Bij besluit van de administrateur-generaal van 25 februari 2011 werd aan verzoekende partij de voorafgaande vergunning verleend voor de realisatie van een centrum voor kortverblijf met 4 woongelegenheden in het kader van de regularisatie kortverblijf.

Tijdens het inspectiebezoek dd. 25 februari 2011 (verslag dd. 7 maart 2011) werden beide aanvragen tot erkenningen behandeld en werd vastgesteld dat de kamers waarvoor regularisatie werd aangevraagd (157, 159, 161 en 164) in het verleden nog nooit voor kortverblijf werden gebruikt.

Op basis van de vaststellingen tijdens het inspectiebezoek en de argumentatie ter zitting, stelt de commissie vast dat de vier woongelegenheden, waarvoor een aanvraag tot erkenning in het kader van de regularisatie van een niet-erkend kortverblijf werd gedaan, niet voldoen aan de voorwaarden om voor regularisatie in aanmerking te komen.

Gelet op het voorgaande is de commissie van mening dat de administratie het dossier correct heeft beoordeeld. De administratie heeft de regelgeving correct toegepast en kon terecht besluiten tot het nemen van een voornemen tot intrekking van de voorafgaande vergunningen en een voornemen tot weigering van de erkenning in het kader van de regularisatie van het niet erkend kortverblijf.

(...)"

3.10. Op 18 januari 2012 trekt de administrateur-generaal het besluit van 25 februari 2011, houdende de voorafgaande vergunning voor de regularisatie van het niet-erkend kortverblijf met vier woongelegenheden in, en beveelt hij de weigering van de erkenning voor vier woongelegenheden.

Dit is het bestreden besluit, dat luidt als volgt :

"(...)

Overwegende dat de vzw Uitbating van de Zusters Franciscanessen van Sleidinge, Hooiwege 1 in 9940 Evergem op 31 december 2010 een aanvraag heeft ingediend tot het verkrijgen van de voorafgaande vergunning en de erkenning voor de regularisatie van het niet-erkend kortverblijf gelegen bij het woonzorgcentrum Ave Maria, Hooiwege 1 in 9940 Evergem met 4 woongelegenheden;

Overwegende dat bij besluit van de administrateur-generaal van 25 februari 2011 aan de vzw Uitbating van de Zusters Franciscanessen van Sleidinge, Hooiwege 1 in 9940 Evergem de voorafgaande vergunning werd verleend voor de realisatie van een centrum voor kortverblijf met 4 woongelegenheden gelegen bij het woonzorgcentrum Ave Maria, Hooiwege 1 in 9940 Evergem in het kader van de regularisatie kortverblijf;

Overwegende dat de aanvraag tot erkenning in het kader van de regularisatie van het niet-erkend kortverblijf op 29 juli 2011 werd vervolledigd

met het brandweerattest van 8 juli 2011 en de verklaring van de burgemeester van 8 juli 2011;

Overwegende dat in toepassing van de rondzendbrief WVG/KORTVERBLIJF/10/01 van 22 november 2010 op 19 september 2011 het voornemen tot intrekking van de voorafgaande vergunning en het voornemen tot weigering van de erkenning in het kader van de regularisatie van het niet-erkend kortverblijf gelegen bij het woonzorgcentrum Ave Maria, Hooiwege 1 in 9940 Evergem met 4 woongelegenheden aangetekend met ontvangstbewijs betekend werd aan de vzw Uitbating van de Zusters Franciscanessen van Sleidinge, Hooiwege 1 in 9940 Evergem;

Overwegende dat het agentschap op 18 oktober 2011 van de vzw Uitbating van de Zusters Franciscanessen van Sleidinge, Hooiwege 1 in 9940 Evergem een gemotiveerd verzoek tot heroverweging van het voornemen tot intrekking van de voorafgaande vergunning en het voornemen tot weigering van de erkenning in het kader van de regularisatie van het niet-erkend kortverblijf gelegen bij het woonzorgcentrum Ave Maria, Hooiwege 1 in 9940 Evergem met 4 woongelegenheden heeft ontvangen;

Overwegende dat dit verzoekschrift tot heroverweging samen met het administratief dossier op 4 november 2011 door het agentschap bezorgd werd aan het secretariaat van de adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden;

Overwegende dat de beroepscommissie dit verzoekschrift besproken heeft in haar zitting van 9 december 2011, waarbij op verzoek van de beroepscommissie zowel de verzoeker als het agentschap werden gehoord;

Overwegende dat het advies met nummer 2011/361 van de beroepscommissie over bovengenoemde aangelegenheid op 11 januari 2012 aan het agentschap werd bezorgd;

Overwegende dat de adviserende beroepscommissie de vraag tot heroverweging van de vzw Uitbating van de Zusters Franciscanessen van Sleidinge, Hooiwege 1 in 9940 Evergem negatief adviseert in het advies nr. 2011/361 luidend als volgt:

Verzoekende partij diende op 29 oktober 2010 een aanvraag in voor erkenning van een centrum voor kortverblijf met 4 woongelegenheden, waarvoor men al beschikte over een voorafgaande vergunning d.d. 4 november 2005. Deze aanvraag omvatte, ook volgens verzoekende partij, oorspronkelijk de kamers 154, 156, 158 en 160.

Verzoekende partij diende met een schrijven van 28 december 2010 een aanvraag in tot voorafgaande vergunning in het kader van de regularisatie van het niet erkend kortverblijf met 4 woongelegenheden en een aanvraag tot erkenning in het kader van de regularisatie van het niet erkend kortverblijf met 4 woongelegenheden.

Bij besluit van de administrateur-generaal van 25 februari 2011 werd aan verzoekende partij de voorafgaande vergunning verleend voor de realisatie van een centrum voor kortverblijf met 4 woongelegenheden in het kader van de regularisatie kortverblijf.

(...)

BESLUIT:

Artikel 1. Het besluit van de administrateur-generaal van 25 februari 2011

houdende de voorafgaande vergunning voor de regularisatie van het niet-erkend kortverblijf gelegen bij het woonzorgcentrum Ave Maria, Hooiwege 1 in 9940 Evergem met 4 woongelegenheden, verleend aan de vzw Uitbating van de Zusters Franciscanessen van Sleidinge, Hooiwege 1 in 9940 Evergem, wordt ingetrokken.

Art 2. De weigering van de erkenning in het kader van de regularisatie van het niet-erkend kortverblijf gelegen bij het woonzorgcentrum Ave Maria, Hooiwege 1 in 9940 Evergem met 4 woongelegenheden, aangevraagd door de vzw Uitbating van de Zusters Franciscanessen van Sleidinge, Hooiwege 1 in 9940 Evergem wordt bevolen.
(...)"

IV. Relevante regelgeving

4.1. Artikel 18, §§1 en 2, van de Bijlage XI, centra voor kortverblijf bij het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen van gebruikers en mantelzorgers, luidt als volgt :

"§1. Centra voor kortverblijf die op 1 januari 2009 zonder erkenning werden uitgebaat, mogen vanaf 1 januari 2011 niet langer worden uitgebaat als ze dan niet voorlopig erkend of erkend zijn, met uitzondering van de centra voor kortverblijf die op 1 januari 2009 werden uitgebaat in de voorzieningen waarvoor de uitbater vóór 4 juni 2010 een aanvraag tot voorafgaande vergunning voor een centrum voor herstelverblijf indiende. Deze groep van centra voor kortverblijf mogen vanaf 1 januari 2013 niet langer worden uitgebaat als centrum voor kortverblijf als ze dan niet voorlopig erkend of erkend zijn.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 58, §3, van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 kunnen centra voor kortverblijf die gedurende de periode van 1 juni 2008 tot en met 31 december 2008 zonder erkenning werden uitgebaat een voorafgaande vergunning en erkenning verkrijgen, ook als in hun regio de programmatie al volledig ingenomen is.

Zolang de overprogrammatie niet geneutraliseerd is en er geen ruimte is in de geldende programmatie, kunnen er geen nieuwe voorafgaande vergunningen verleend worden".

4.2. De artikelen 30, 31 en 32 van het woonzorgdecreet van 13 maart 2009 met betrekking tot een centrum voor kortverblijf, luiden als volgt :

"Artikel 30

Een centrum voor kortverblijf is een voorziening waar aan gebruikers van 65 jaar of ouder ofwel gedurende een beperkte periode dag en nacht ofwel alleen 's nachts huisvesting en ouderenzorg wordt aangeboden.

Artikel 31

De Vlaamse Regering bepaalt waaruit de ouderenzorg, aangeboden door een erkend centrum voor kortverblijf, bestaat. In elk geval moet die ouderenzorg tenminste bestaan uit

1° de ouderenzorg, vermeld in artikel 38, 1° tot en met 5°,

2° crisisopvang.

Artikel 32

Een erkend centrum voor kortverblijf kan alleen worden uitgebaat in daartoe bestemde lokalen van een erkend woonzorgcentrum of van een erkend centrum voor herstelverblijf door een initiatiefnemer die in het bezit is van een erkenning van een woonzorgcentrum of van een centrum voor herstelverblijf".

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunten van de partijen

5. De verzoekende partij voert als eerste middel de schending aan van artikel 18, §§ 1 en 2, van de Bijlage XI, centra voor kortverblijf, bij het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009, van het woonzorgdecreet en van de formele en materiële motiveringsplicht.

Zij betoogt dat de aanvraag die zij op 28 december 2010 heeft ingediend betrekking heeft op een regularisatieprocedure en volkomen losstaat van haar aanvraag van 27 oktober 2010 voor vier woongelegenheden binnen de reguliere erkenningsprocedure, die nog niet in gebruik zijn. In het inspectieverslag van 7 maart 2011 wordt volgens de verzoekende partij ten onrechte voorgehouden dat de kamers voor kortverblijf gebruikt worden voor permanent verblijf. De kamers waarvoor regularisatie wordt gevraagd werden volgens haar pas na de

verbouwingswerken eind 2010 beschikbaar. Het bestreden besluit rekent, steeds volgens de verzoekende partij, ten onrechte de aanvraag voor regularisatie van bepaalde kamers aan op specifieke genummerde kamers, terwijl slechts bepaalde kamers met een ander nummer voorheen voor kortverblijf werden gebruikt. De verzoekende partij stelt dat zij zowel voldoet aan de criteria en voorwaarden voor de erkenning als aan deze voor de regularisatie.

6. De verwerende partij stelt daar tegenover dat de verzoekende partij de draagwijdte miskent van haar aanvraag van 29 oktober 2010 en de beslissing van de administrateur-generaal van 17 december 2011 alsook van artikel 32 van het woonzorgdecreet van 13 maart 2009. De aanvraag heeft immers ontegensprekelijk betrekking op de kamers 154, 156, 158 en 160 en niet op de kamers 157, 159, 161 en 164. De adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnaangelegenheden heeft dit evenzeer vastgesteld. Het is ook daarom dat het inspectieverslag terecht vaststelt dat een regularisatieaanvraag is ingediend voor de kamers 157, 159, 161 en 164, en dat deze kamers nog niet waren gebruikt voor kortverblijf. Zij stelt voorts dat artikel 32 van het woonzorgdecreet bepaalt dat een erkend centrum voor kortverblijf slechts kan worden uitgebaat in een erkend woonzorgcentrum of een erkend centrum voor herstelverblijf (en door de initiatiefnemer die in het bezit is van de erkenning).

7. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij nog toe dat de oorspronkelijke vermelding van de kamernummers van de te regulariseren kamers niet dienstig is, en dat enkel het aantal kamers van belang is. Zij stelt dat in het inspectieverslag, dat zowel betrekking heeft op de reguliere aanvraag als op de regularisatieaanvraag, werd nagelaten na te gaan voor welke kamers voldaan werd aan de erkenningscriteria en -voorwaarden en aan de regularisatievoorwaarden. Het is volgens haar kennelijk onredelijk om, niettegenstaande de nodige verduidelijkingen werden verstrekt, "blindelings" vast te houden aan kamernummers die in de aanvraag werden opgenomen op een ogenblik dat er nog geen sprake was van een regularisatiemogelijkheid van niet-erkende woongelegenheden.

Beoordeling

8. Bij besluit van 17 december 2011 verkreeg het centrum voor kortverblijf Ave Maria, uitgebaat door de thans verzoekende partij, de erkenning - met ingang van 1 november 2010 - voor maximaal vier woongelegenheden. In dat besluit wordt verwezen naar een aanvraag van 27 oktober 2010.

Uit de bijlagen bij deze aanvraag blijkt dat het woonzorgcentrum Ave Maria een voorafgaande vergunning ontving op 4 november 2005 voor de realisatie van een centrum voor kortverblijf voor vier woongelegenheden. Die woongelegenheden zijn gerealiseerd en beslist wordt dat ze in gebruik kunnen worden genomen. Het is precies daarom dat de erkenning wordt aangevraagd. Het andere document -indeling van de instelling in kamers- geeft onmiskenbaar aan dat kamers 154, 156, 158 en 160 worden bedoeld als kamers bestemd voor kortverblijf. Het zijn dan ook die kamers die bij besluit van 17 december 2011 als dusdanig erkend zijn.

De verwerende partij stelt terecht dat het precies voor die kamers is dat een regularisatie werd aangevraagd. Het uitgangspunt van verzoekende partij is dan ook in tegenspraak met de stukken uit het dossier, en meer bepaald zelfs met wat zij in haar reactie op het inspectieverslag liet gelden.

Het eerste middel is niet gegrond.

Tweede middel

Standpunten van de partijen

9. Als tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van het rechtszekerheids-, vertrouwens- en zorgvuldigheidsbeginsel, en van de motiveringsplicht.

Zij betoogt onder meer dat, "niettegenstaande in het kader van een reguliere erkenning enkel kamers kunnen erkend worden die niet in gebruik waren als kortverblijf (...) de kamers waarvan door de verzoekende partij het bewijs wordt geleverd dat deze in de referentieperiode reeds als niet-erkende woongelegenheden voor kortverblijf in gebruik werden genomen, (worden) aangewend voor de reguliere erkenning bij besluit van 17 december 2011".

Het middel houdt in essentie in dat de verwerende partij beide aanvragen en in het bijzonder de beoordeling van de voorwaarden had moeten opsplitsen en toetsen aan de daartoe voorgelegde stukken en argumenten van de verzoekende partij. De verzoekende partij betoogt dat het aan de Raad van State toebehoort om aan de hand van de in de aanvraagprocedure voorgelegde documenten en bewijsstukken vast te stellen dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen.

10. De verwerende partij merkt op dat de verzoekende partij thans erkent dat haar reguliere aanvraag in eerste instantie betrekking zou hebben gehad op de kamernummers 154, 156, 158 en 160 en dat zij niet betwist dat uit haar regularisatieaanvraag op zich niet valt af te leiden voor welke kamernummers regularisatie werd aangevraagd. Blijkens het relaas van de verzoekende partij zou zij blijkbaar in de loop van de procedure van mening veranderd zijn en een regularisatieaanvraag hebben willen indienen voor de wooneenheden waarvoor zij net daarvoor reeds een reguliere erkenningsaanvraag had ingediend.

Zij beklemtoont dat hiermee door de verzoekende partij minstens erkend wordt dat zij ter gelegenheid van haar beide aanvragen minstens geen duidelijkheid heeft geschapen. Het is de verwerende partij die beide aanvragen uit elkaar heeft gehaald op basis van een zorgvuldige beoordeling. Zij kon daarbij redelijkerwijze aannemen dat de regularisatieaanvraag betrekking had op de wooneenheden met kamernummers 157, 159, 162 en 164.

Beoordeling

11. Bij de aanvraag van 27 oktober 2010 werd een uittreksel gevoegd uit het verslag van de vergadering van de Raad van Bestuur van 8 oktober 2010, waaruit blijkt dat het woon- en zorgcentrum Ave Maria in 2005 een voorafgaande vergunning ontving voor de realisatie van een centrum voor kortverblijf voor vier woongelegenheden, dat die woongelegenheden zijn gerealiseerd en dat er beslist wordt dat ze in gebruik kunnen worden genomen.

Uit die beslissing blijkt dat de kwestieuze kamers voordien niet in gebruik waren. Het zijn dan ook die kamers die bij besluit van 17 december 2011 als zodanig erkend zijn. De stelling van de verzoekende partij als zouden in gebruik zijnde kamers als kortverblijf zijn erkend bij besluit van 17 december 2011 is bijgevolg niet correct. Het inspectieverslag van 7 maart 2011 maakt dit onderscheid wel degelijk.

Het tweede middel is niet gegrond.

Derde middel

Standpunt van de partijen

12. In het derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot vaststelling van de regels voor het verlenen van de voorafgaande vergunning voor sommige woonzorgvoorzieningen.

Zij betwist de bevoegdheid tot beslissen van de ondertekenende ambtenaar.

13. Ter weerlegging van het aangevoerde middel verwijst de verwerende partij naar de regeling met betrekking tot delegatie van bevoegdheid in

het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingbevoegdheden aan de hoofden van de intern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid (hierna : besluit van 10 oktober 2003)

14. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij in hoofdzaak toe dat, zelfs indien het zou gaan om een delegatie dan wel om een vervanging, er op zijn minst "hetzij een algemene bekendmaking hetzij een kennisgeving van de afwezigheid van de bevoegde persoon" moet voorhanden zijn.

Beoordeling

15. Artikel 21 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003, luidt als volgt :

"De bij dit besluit verleende delegaties worden tevens verleend aan het personeelslid dat met de waarneming van de functie van hoofd van het agentschap belast is of het hoofd van het agentschap vervangt bij tijdelijke afwezigheid of verhindering. In geval van tijdelijke afwezigheid of verhindering plaatst het betrokken personeelslid, boven de vermelding van zijn graad en handtekening, de formule 'voor het hoofd van het agentschap, afwezig'".

Te dezen vermeldt het besluit "Voor de administrateur-generaal van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, afwezig", gevolgd door de handtekening van een "Afdelingshoofd Vlaamse Zorgverzekering".

De opmerking in de memorie van wederantwoord als zou "op zijn minst hetzij een algemene bekendmaking hetzij een kennisgeving van de afwezigheid van de bevoegde persoon" dienen te gebeuren, geeft een andere wending aan het middel en kan niet worden aangenomen.

Het derde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf december tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin